

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

17 iulie 2020*

„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa – Protecția intereselor financiare ale Uniunii – Combaterea fraudei – Reuniune a Consiliului European – Cadrul financiar multianual – Regulamentul financiar – Pretins conflict de interese al reprezentantului Republicii Cehe la o reuniune a Consiliului European – Pretinsă lipsă de acțiune a Consiliului European – Articolul 130 din Regulamentul de procedură – Interesul de a exercita acțiunea – Calitate procesuală activă – Luare de poziție a Consiliului European – Capăt pus abținerii de a acționa – Inadmisibilitate – Articolul 15 alineatul (2) TUE – Acțiune vădit nefondată”

În cauza T-715/19,

Lukáš Wagenknecht, cu domiciliul în Pardubice (Republica Cehă), reprezentat de A. Dolejská, avocată,

reclamant,

împotriva

Consiliului European, reprezentat de A. Westerhof Löfflerová, A. Jensen și J. Bauerschmidt, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 265 TFUE prin care se solicită constatarea faptului că Consiliul European s-a abținut în mod nelegal să acționeze la cererea reclamantului în vederea excluderii prim-ministrului Republicii Cehe, domnul Andrej Babiš, de la reuniunea Consiliului European din 20 iunie 2019 și de la reuniunile viitoare privind negocierile referitoare la perspectivele financiare, ca urmare a pretinsului său conflict de interese din perspectiva cerințelor articolului 325 alineatul (1) TFUE și ale articolului 61 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a opta)

compus din domnii J. Svenningsen (raportor), președinte, și C. Mac Eochaidh și J. Laitenberger, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

* Limba de procedură: engleza.

dă prezenta

Ordonanță

Istoricul cauzei

- 1 Prin scrisoarea din 5 iunie 2019, primită de Consiliul European la 10 iunie 2019, reclamantul, domnul Lukáš Wagenknecht, membru al Senát Parlamentu České republiky (Senatul Republicii Cehe), a solicitat Consiliului European să îl excludă pe prim-ministrul Republicii Cehe, domnul Andrej Babiš, de la reuniunea Consiliului European din 20 iunie 2019 și de la reuniunile viitoare privind negocierile referitoare la perspectivele financiare [cadrul financiar multianual (CFM) 2021/2027] (denumită în continuare „solicitarea de a acționa”), ca urmare a pretinsului conflict de interese al acestui reprezentant al Republicii Cehe, care ar rezulta din interesele sale personale și familiale în întreprinderi din grupul Agrofert, activ printre altele în domeniul agroalimentar.
- 2 La 24 iunie 2019, precizând că nu a luat poziție pe fond cu privire la afirmațiile reclamantului și asigurându-l totodată că acorda cea mai mare importanță combaterii fraudei și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii Europene, Consiliul European a răspuns la solicitarea de a acționa explicând reclamantului în esență că articolul 15 alineatul (2) TUE, normă de drept primar, stabilea în mod intangibil componența Consiliului European, prevăzând că acesta „este compus din șefii de stat sau de guvern ai statelor membre, precum și din președintele său și președintele Comisiei [Europene]”. Astfel, această componență nu ar putea fi modificată din moment ce dispoziția respectivă nu prevede posibilitatea unei asemenea modificări. În plus, Consiliul European a explicat că problema de a ști care persoană, dintre șeful statului sau șeful guvernului, trebuia să reprezinte fiecare dintre statele membre ale Uniunii ținea exclusiv de dreptul constituțional național. Astfel, nu era la discreția Consiliului European sau a președintelui acestuia să decidă cine trebuia să fie reprezentantul fiecărui stat membru în cadrul acestei instituții și nici să decidă pe cine, dintre șeful de stat sau șeful de guvern, trebuia să invite la diferitele reuniuni ale Consiliului European. Aceste principii ar fi valabile și pentru sesiunile Consiliului Uniunii Europene. În aceste condiții, Consiliul European a răspuns reclamantului, având în vedere solicitarea de a acționa, că nu era în măsură să îl excludă pe prim-ministrul Republicii Cehe din reuniunile amintite.
- 3 La 2 iulie 2019, reclamantul s-a adresat din nou Consiliului European, solicitând prin e-mail secretarului general al acestei instituții clarificări cu privire la răspunsul care îi fusese dat la 24 iunie 2019. Acest e-mail a rămas fără răspuns.

Procedura și concluziile părților

- 4 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 21 octombrie 2019 prin intermediul unui cont provizoriu e-Curia creat de avocata sa, reclamantul a introdus, în temeiul articolului 265 TFUE, o acțiune având ca obiect constatarea unei abțineri de a acționa a Consiliului European, în măsura în care această instituție ar fi omis în mod nelegal să acționeze ca răspuns la solicitarea de a acționa.
- 5 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi și în aceleași condiții, reclamantul a introdus, în temeiul articolului 151 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, o cerere de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.
- 6 Întrucât documentele justificative necesare pentru a valida contul de acces e-Curia au fost primite la grefa Tribunalului la 4 noiembrie 2019, în timp ce, în temeiul articolului 56a alineatul (4) din Regulamentul de procedură, acestea ar fi trebuit să fie primite în termen de 10 zile de la depunerea înscrisului introductiv în speță, reclamantul a fost invitat să își prezinte observațiile în această privință.

- 7 La 21 noiembrie 2019, reclamantul și-a prezentat observațiile în care avocata sa a explicat că, la 24 octombrie 2019, ea a expediat documentele justificative necesare pentru deschiderea contului e-Curia prin serviciul internațional al poștei cehe, care trebuia să asigure o livrare la Luxemburg (Luxemburg) într-o perioadă cuprinsă între două și trei zile lucrătoare. Totuși, transportul ar fi durat în cele din urmă mai mult de 11 zile, ca urmare a unor întârzieri imputabile poștei cehe și poștei luxemburgheze. Avocata menționată a adăugat că a dat dovadă de diligență, dar că nu putea totuși să se aștepte la astfel de încălcări contractuale din partea acestor doi prestatori de servicii poștale și nici nu mai putea să reacționeze în timp util din cauza spitalizării premergătoare nașterii primului ei copil, care a avut loc la 31 octombrie 2019.
- 8 Prin Decizia din 11 decembrie 2019, Tribunalul a decis să recunoască un caz fortuit în sensul articolului 45 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și, în consecință, să nu declare acțiunea inadmisibilă în temeiul articolului 56a alineatul (4) din Regulamentul de procedură.
- 9 Reclamantul solicită Tribunalului să declare că „Consiliul European s-a abținut să acționeze în măsura în care, cu încălcarea articolului 325 alineatul (1) [TFUE] și a articolului 61 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, acesta nu a adoptat nicio măsură obligatorie și care să urmărească prevenirea sau soluționarea conflictului de interese al domnului Andrej Babiš, [p]rim-ministru al Republicii Cehe, și în măsura în care, cu încălcarea interdicției conflictelor de interese prevăzute la articolul 61 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2018/1046, acesta nu l-a exclus pe domnul Andrej Babiš, [p]rim-ministru al Republicii Cehe, de la participarea la deliberările care au condus la adoptarea cadrului financiar multianual al Uniunii pentru perioada 2021-2027”.
- 10 La 23 ianuarie 2020, Consiliul European a depus observații cu privire la cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.
- 11 Prin Decizia din 10 februarie 2020, Tribunalul a decis să nu admită cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate.
- 12 La 19 martie 2020, Consiliul European a ridicat, în temeiul articolului 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, o excepție de inadmisibilitate în care solicita Tribunalului:
 - respingerea acțiunii ca fiind vădit inadmisibilă;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 13 La 27 mai 2020, reclamantul și-a prezentat observațiile cu privire la excepția de inadmisibilitate, care au făcut obiectul unei regularizări din cauza lungimii lor excesive. În observațiile menționate, acesta solicită Tribunalului să declare acțiunea admisibilă și fondată, precum și să oblige Consiliul European la plata cheltuielilor de judecată.
- 14 Prin înscris separat transmis grefei Tribunalului de asemenea la 27 mai 2020, reclamantul a solicitat președintelui Tribunalului, în temeiul articolului 279 TFUE, adoptarea unei măsuri provizorii constând în publicarea unei declarații generale. La 12 iunie 2020, Consiliul European și-a prezentat observațiile cu privire la această cerere.

În drept

- 15 În temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură, atunci când, prin înscris separat, pârâtul solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității sau asupra necompetenței fără a intra în dezbateră fondului, acesta din urmă trebuie să se pronunțe asupra cererii cât mai curând cu putință, dacă este cazul după deschiderea fazei orale a procedurii. În plus, în temeiul articolului 126 din Regulamentul de procedură, atunci când Tribunalul este în mod vădit necompetent să judece o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate oricând să decidă, la propunerea judecătorului raportor, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- 16 În speță, Tribunalul consideră că înscrisurile de la dosar sunt suficient de lămuritoare și decide, în aplicarea acestor dispoziții, să se pronunțe fără continuarea procedurii.
- 17 În cadrul excepției de inadmisibilitate, Consiliul European consideră că acțiunea este vădit inadmisibilă din mai multe motive. În fapt, *primo*, în calitate de instituție, Consiliul European ar fi luat poziție, în conformitate cu articolul 265 TFUE, în termenul de două luni după ce a fost solicitat să acționeze. Astfel, răspunsul său din 24 iunie 2019 adresat reclamantului ca urmare a solicitării de a acționa ar fi pus capăt abținerii invocate de reclamant.
- 18 *Secundo*, Consiliul European consideră că, în lipsa competenței în acest sens care i-ar fi fost conferită de Tratatul UE și de Tratatul FUE, nu avea obligația să adopte, ca răspuns la solicitarea de a acționa, o măsură prin care să îl excludă pe prim-ministrul Republicii Cehe de la negocierile referitoare la CFM 2021-2027.
- 19 *Tertio*, Consiliul European susține că reclamantul nu ar avea nici interes de a exercita acțiunea, nici calitate procesuală activă în speță în temeiul articolului 265 al treilea paragraf TFUE.
- 20 Reclamantul consideră că prezenta acțiune este admisibilă.
- 21 Astfel, Consiliul European s-ar fi abținut să acționeze în sensul că prim-ministrul Republicii Cehe, aflat în situație de conflict de interese prezumat, a fost prezent la reuniunea Consiliului European din 20 iunie 2019 în cursul căreia, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 4 de pe ordinea de zi a acestei reuniuni, a fost examinat bugetul Uniunii. Or, potrivit reclamantului, mai întâi, Consiliul European este obligat să acționeze împotriva acestei situații de conflict de interese al prim-ministrului Republicii Cehe în raport cu articolul 325 alineatul (1) TFUE și cu articolul 61 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).
- 22 În continuare, întrucât a apreciat că este vizat în mod direct și individual de actul a cărui adoptare a solicitat-o Consiliului European pentru a pune capăt pretenției abținerii de a acționa a acestei instituții împotriva pretinsului conflict de interese al prim-ministrului Republicii Cehe, reclamantul susține că răspunsul Consiliului European la solicitarea de a acționa nu era concludent, în sensul că era contradictoriu și nu definea poziția acestei instituții. Reclamantul critică în plus lipsa unui răspuns din partea secretarului general la cererea lui din 2 iulie 2019, deși poziția Consiliului European merita, în opinia sa, clarificări.
- 23 În sfârșit, în observațiile sale cu privire la excepția de inadmisibilitate, reclamantul invocă un fapt nou și, în opinia sa, decisiv pentru soluționarea prezentei acțiuni, și anume pronunțarea la 11 februarie 2020 de către Ústavní soud (Curtea Constituțională, Republica Cehă), statuând în ședință plenară, a unei hotărâri în cauza Pl. ÚS 4/2017, care se referă în mod specific la problema conflictelor de

interese similare celui denunțat în speță de reclamant. În plus, ar fi cu atât mai important ca Tribunalul să îi recunoască în speță calitatea procesuală activă, pe de o parte, ținând seama de mandatul său de reprezentare națională în Senatul Republicii Cehe, ceea ce implică faptul că poate exercita un control asupra prim-ministrului statului său membru, și, pe de altă parte, întrucât, în urma introducerii prezentei acțiuni, el ar fi primit, la fel ca unii membri ai Parlamentului European, amenințări cu moartea și, în cazul său personal, ar fi făcut obiectul unei campanii de defăimare.

- 24 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit articolului 265 primul paragraf TFUE, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor tratatelor, Parlamentul, Consiliul European, Consiliul, Comisia, Banca Centrală Europeană sau un organ, oficiu sau agenție a Uniunii se abțin să hotărască, statele membre și celelalte instituții ale Uniunii pot sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru a constata această încălcare.
- 25 Articolul 265 al treilea paragraf TFUE prevede, pe de altă parte, că orice persoană fizică sau juridică poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în aceleași condiții în legătură cu omisiunea unei instituții, organ, oficiu sau agenție a Uniunii de a-i adresa un act, altul decât o recomandare sau un aviz. Din termenii acestei din urmă dispoziții rezultă însă că, pentru a fi admisibilă în acțiunea sa în constatarea abținerii de a acționa, o persoană fizică sau juridică trebuie să demonstreze că se află într-o situație juridică identică sau similară cu cea a destinatarului potențial al unui act juridic pe care instituția pusă în discuție ar fi obligată să îl adopte în privința sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iunie 1982, *Bethell/Comisia*, 246/81, EU:C:1982:224, punctele 15 și 16, Ordonanța din 23 mai 1990, *Asia Motor France/Comisia*, C-72/90, EU:C:1990:230, punctele 10-12, și Ordonanța din 23 ianuarie 1991, *Prodifarma/Comisia*, T-3/90, EU:T:1991:2, punctul 35). Cu alte cuvinte, persoana fizică sau juridică menționată trebuie să dovedească fie că ar fi destinatarul actului despre care se pretinde că instituția în cauză ar fi omis să îl adopte în privința sa, fie că actul respectiv l-ar viza în mod direct și individual într-un mod similar celui în care ar fi vizat destinatarul unui asemenea act (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 noiembrie 1996, *T. Port*, C-68/95, EU:C:1996:452, punctul 59, și Hotărârea din 15 septembrie 1998, *Gestevisión Telecinco/Comisia*, T-95/96, EU:T:1998:206, punctul 58).
- 26 În plus, o astfel de persoană fizică sau juridică trebuie să dovedească un interes de a exercita acțiunea în temeiul articolului 265 TFUE, a cărui existență presupune ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu personal părții care a formulat-o (Hotărârea din 7 iunie 2007, *Wunenburger/Comisia*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punctul 42, Hotărârea din 17 aprilie 2008, *Flaherty și alții/Comisia*, C-373/06 P, C-379/06 P și C-382/06 P, EU:C:2008:230, punctul 25, și Hotărârea din 4 iunie 2015, *Andechser Molkerei Scheitz/Comisia*, C-682/13 P, nepublicată, EU:C:2015:356, punctul 25). În schimb, interesul de a exercita acțiunea lipsește atunci când admiterea unei acțiuni nu ar fi, în orice caz, de natură să îi dea reclamantului câștig de cauză (a se vedea Hotărârea din 23 noiembrie 2017, *Bionorica și Diapharm/Comisia*, C-596/15 P și C-597/15 P, EU:C:2017:886, punctul 85 și jurisprudența citată).
- 27 În speță, pe de o parte, trebuie să se constate că actul a cărui adoptare a fost solicitată Consiliului European de către reclamant, și anume excluderea prim-ministrului Republicii Cehe de la reuniunea acestei instituții privind negocierea perspectivelor financiare, nu ar fi fost un act adresat de Consiliul European reclamantului, ci o decizie a acestei instituții care l-ar fi avut ca destinatar pe prim-ministrul menționat. Astfel, chiar dacă reclamantul se prevalează de calitatea sa de membru al reprezentării naționale a statului membru în cauză, în speță Senatul Republicii Cehe, pentru a acționa în interesul general, este la fel de adevărat că jurisprudența vizată la punctele 25 și 26 de mai sus îi impune acestuia, dimpotrivă, în ceea ce privește dovedirea unui interes de a exercita acțiunea, să justifice un interes personal, născut și actual, în constatarea preținsei abțineri de a acționa a Consiliului European. În plus și în orice caz, condiția prevăzută la articolul 265 al treilea paragraf TFUE privind calitatea procesuală activă și referitoare la faptul că persoana fizică sau juridică reproșează instituției solicitate că nu i-a adresat un act, altul decât o recomandare sau un aviz, al cărui destinatar ar fi sau care ar privi-o în mod direct și individual, nu este în mod vădit îndeplinită în cazul reclamantului, întrucât,

dimpotrivă, măsurile solicitate ale Consiliului European erau adresate unui terț (a se vedea în acest sens Ordonanța din 23 ianuarie 1991, Prodifarma/Comisia, T-3/90, EU:T:1991:2, punctul 37, și Hotărârea din 26 noiembrie 1996, Kuchlenz-Winter/Consiliul, T-167/95, EU:T:1996:172, punctul 20).

- 28 Pe de altă parte, potrivit articolului 265 al doilea paragraf TFUE, o astfel de acțiune este admisibilă numai în cazul în care instituția, organul, oficiul sau agenția respectivă a fost solicitată în prealabil să acționeze. Din același paragraf rezultă însă că acțiunea poate fi formulată într-un nou termen numai dacă, la expirarea termenului de două luni de la data solicitării de a acționa, instituția, organismul, oficiul sau agenția nu a luat poziție.
- 29 În această privință, trebuie amintit că dispoziția menționată are în vedere abținerea de a acționa manifestată prin omisiunea de a hotărî sau de a lua poziție din partea instituției în cauză (Hotărârea din 13 iulie 1971, Deutscher Komponistenverband/Comisia, 8/71, EU:C:1971:82, punctul 2, Hotărârea din 19 noiembrie 2013, Comisia/Consiliul, C-196/12, EU:C:2013:753, punctul 22, și Hotărârea din 23 noiembrie 2017, Bionorica și Diapharm/Comisia, C-596/15 P și C-597/15 P, EU:C:2017:886, punctul 52). Astfel, condițiile de admisibilitate a unei acțiuni în constatarea abținerii de a acționa, stabilite la articolul 265 TFUE, nu sunt în principiu îndeplinite atunci când instituția invitată să acționeze a luat poziție cu privire la această solicitare înainte de introducerea acțiunii (Hotărârea din 1 aprilie 1993, Pesqueras Echebaster/Comisia, C-25/91, EU:C:1993:131, punctul 11, și Hotărârea din 21 iulie 2016, Nutria/Comisia, T-832/14, nepublicată, EU:T:2016:428, punctul 45).
- 30 În plus, rezultă din jurisprudență că articolul 265 TFUE are în vedere abținerea de a acționa prin omisiunea de a hotărî sau de a lua poziție, iar nu adoptarea unui act diferit de cel pe care persoanele interesate l-ar fi dorit sau l-ar fi considerat necesar (Hotărârea din 21 iulie 2016, Nutria/Comisia, T-832/14, nepublicată, EU:T:2016:428, punctul 46; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 1 aprilie 1993, Pesqueras Echebaster/Comisia, C-25/91, EU:C:1993:131, punctul 12 și jurisprudența citată).
- 31 În consecință, atunci când, furnizând explicații, instituția refuză să acționeze în conformitate cu o astfel de solicitare, aceasta constituie o luare de poziție care pune capăt abținerii de a acționa, iar un asemenea refuz, astfel exprimat și detaliat, constituie în acest caz un act atacabil în temeiul articolului 263 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 1988, Asteris și alții/Comisia, 97/86, 99/86, 193/86 și 215/86, EU:C:1988:199, punctele 32 și 33, și Ordonanța din 7 decembrie 2017, Techniplan/Comisia, T-853/16, nepublicată, EU:T:2017:928, punctul 20).
- 32 În speță, cu toate că, la 24 iunie 2019, Consiliul European i-a explicat, în termeni clari, motivele pentru care nu putea acționa în sensul care îi era solicitat, reclamantul nu a înțeles să formuleze prezenta acțiune în temeiul articolului 263 TFUE pentru a obține anularea deciziei Consiliului European, așa cum este cuprinsă în această scrisoare din 24 iunie 2019, de a nu întreprinde demersuri în sensul preconizat în solicitarea de a acționa. Or, în cadrul unei astfel de acțiuni în anulare, reclamantul ar fi putut, dacă era cazul, sub rezerva de a putea justifica calitatea procesuală activă împotriva unei asemenea decizii, să conteste motivele reținute de Consiliul European pentru a-și justifica decizia de a nu îl exclude pe prim-ministrul Republicii Cehe de la reuniunile în litigiu ale acestei instituții.
- 33 În această privință, împrejurarea că, în scrisoarea sa din 2 iulie 2019, reclamantul a solicitat clarificări suplimentare din partea Consiliului European cu privire la conținutul scrisorii sale din 24 iunie 2019, adresată ca răspuns la invitația de a acționa și al cărei conținut îl critica, este lipsită de incidență asupra admisibilității prezentei acțiuni, astfel cum a fost examinată la punctele 28-32 de mai sus. Astfel, deși criticile reclamantului formulate în scrisoarea sa din 2 iulie 2019 ar fi putut fi, după caz, expuse în cadrul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE, trebuie să se constate că reclamantul, în scrisoarea menționată, nu a solicitat însă din nou Consiliului European să acționeze într-un anumit mod în sensul articolului 265 al doilea paragraf TFUE. În consecință, scrisoarea menționată nu poate fi considerată o nouă solicitare de a acționa în privința căreia Consiliul European ar fi omis ulterior să acționeze.

- 34 În plus și în orice caz, în ceea ce privește aspectul dacă, în speță și astfel cum susține Consiliul European în cadrul excepției sale de inadmisibilitate, nu exista nicio obligație în sarcina acestei instituții în ceea ce privește măsurile solicitate de reclamant în solicitarea de a acționa, ca urmare a necompetenței acestei instituții de a adopta măsurile menționate, trebuie amintit că acest aspect nu se încadrează într-una dintre condițiile de admisibilitate a acțiunii în constatarea abținerii de a acționa, ci constituie o problemă care trebuie examinată pe fond. Astfel, tocmai pentru a se pronunța cu privire la temeinicia cererii de constatare a abținerii de a acționa, este de competența Tribunalului să verifice dacă, la momentul solicitării de a acționa adresate instituției în cauză în sensul articolului 265 al doilea paragraf TFUE, acestei instituții îi revenea o obligație de a acționa în sensul preconizat de reclamant în solicitarea de a acționa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2011, Ryanair/Comisia, T-442/07, nepublicată, EU:T:2011:547, punctele 27 și 28).
- 35 Or, în speță, independent de temeinicia acuzațiilor de corupție proferate de reclamant împotriva șefului guvernului Republicii Cehe și a hotărârii adoptate de Ústavní soud (Curtea Constituțională), trebuie să se constate că, așa cum susține Consiliul European, această instituție nu dispune de nicio marjă de manevră în aplicarea articolului 15 alineatul (2) TUE atunci când convoacă șefii de stat sau de guvern ai statelor membre la reuniunile Consiliului European. Astfel, în lipsa unei precizări cu privire la acest aspect în dispoziția menționată, ea trebuie înțeleasă ca pornind de la premisa că este responsabilitatea statelor membre să adopte măsurile naționale, inclusiv constituționale, care să permită să se stabilească dacă trebuie să fie reprezentate, în cadrul reuniunilor acestei instituții, de șefii lor de stat sau de șefii lor de guvern respectivi și, dacă este cazul, dacă anumite motive pot conduce la împiedicarea unuia dintre ei să își reprezinte statul membru respectiv în cadrul Consiliului European.
- 36 Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât, fără a aduce atingere, după caz, procedurii prevăzute la articolul 7 TUE în cazul lipsei unor măsuri naționale de natură să prevină orice conflict de interese vădit în reprezentarea statului membru sau celor prevăzute la articolele 258 și 259 TFUE în ceea ce privește unele plăți de politică sectorială care ar fi fost angajate în mod litigios în numele și pe seama Uniunii, repartizarea competențelor în cadrul unui stat membru beneficiază de protecția conferită prin articolul 4 alineatul (2) TUE, potrivit căruia Uniunea este obligată să respecte identitatea națională a statelor membre inerentă structurilor lor fundamentale politice și constituționale (a se vedea Hotărârea din 18 iunie 2020, Porin kaupunki, C-328/19, EU:C:2020:483, punctul 46 și jurisprudența citată).
- 37 Astfel, în sensul articolului 15 alineatul (2) UE, este de competență exclusivă a statelor membre, în aplicarea normelor lor constituționale interne, să stabilească dacă, în cadrul diferitor lucrări ale Consiliului European, trebuie să fie reprezentate de șefii lor de stat sau de șefii lor de guvern respectivi. În consecință, este evident că, prin refuzul de a da curs solicitării de a acționa și independent de aspectul dacă, în raport cu articolul 325 alineatul (1) TFUE și cu articolul 61 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1046, reprezentantul Republicii Cehe la această instituție se află în situație de conflict de interese, Consiliul European nu a încălcat, în orice caz, în speță articolul 265 al treilea paragraf TFUE.
- 38 În rest, în ceea ce privește afirmațiile referitoare la pretinsa situație de conflict de interese a prim-ministrului Republicii Cehe, trebuie amintit că legalitatea plăților efectuate de Uniune în cadrul fondurilor distribuite în numele și pe seama sa în statele membre intră sub incidența reglementării Uniunii aplicabile fondurilor menționate și a condițiilor pe care aceasta le prevede, precum cele în discuție, de exemplu, în cauza T-76/20, Republica Cehă/Comisia, pendinte la Tribunal.
- 39 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliul European trebuie admisă și, în consecință, acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă și, în orice caz, vădit nefondată în drept, fiind subliniat, ca răspuns la argumentația reclamantului privind o pretinsă denegare de dreptate în cazul în care acțiunea sa ar fi respinsă ca inadmisibilă chiar dacă este membru al unui parlament național și face obiectul unor amenințări privind integritatea sa fizică, că articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu are ca obiect modificarea

sistemului de control jurisdicțional prevăzut de tratate (Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctul 97, și Ordonanța din 28 februarie 2017, NF/Consiliul European, T-192/16, EU:T:2017:128, punctul 74).

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 40 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul European a formulat o cerere în acest sens, reclamantul trebuie obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

dispune:

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă și, în orice caz, vădit nefondată.**
- 2) Îl obligă pe domnul Lukáš Wagenknecht la plata cheltuielilor de judecată.**

Data la Luxemburg, la 17 iulie 2020.

Grefier
E. Coulon

Președinte
J. Svenningsen